

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn.ª pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'50	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm.ª atrassats des 2.ª tom.....	0'06	»
Id. id. des 1.ª tom.....	0'07	»

SONARÁ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos.....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España.....	3 mesos.....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s'Estrangè.....	3 mesos.....	1'00
	1 any.....	5'50

ELS RETRATOS DE LA SALA.

Estavam y están molt conformes amb sa bona costum de treure a n'es públich els retratos de La Sala, y voldriam que no n'hi faltás cap d'els qui heu mereixen y deurían estarhi: están molt acordes amb sa bona costum d'ostentarlós ordenats en aquella fatxada... y molt quantre el no treurerlós els dies que s'acostumava, perque es ferhó era un obsèqui a sa séua memòria, se recordava fentsé pública sa séua virtut, y era un ecsemple digne d'imitació. Ara, es pòble may los veu, còm no sia que puig a n'es Saló per còsa de quintes, ó per ilustrarsé escoltant els discursos que se fan a ses sessions públiques, ensays d'oratória parlamentaria, ó sia planté d'oradós per lluirse un día a n'els palaus del Congrès ó Senat a la vista de la patria y de tota l'Europa.

¡Qu'hey farém! fa una temporadeta qu'axò d'els retratos par que vaja un poch de rota batuda: per ara els vents pareix que bufan d'altre rumbo, y heu hem de prendre axí còm mos ho donan, y fóris; qui en té part ó tota sa culpa, que call, y qui l'ha feta que l'engrons. Y may se deixa senti més sa falta d'els retratos qu'es dia derré del any, ó sia es de s'aniversari de sa Conquista de Mallorca que de cad'any perd en lloch de millora.

A pesá d'axò, referent a còm s'ha fet fins ara per formá aqueixa galería de *Varones Ilustres*, y per si acás quant la còsa gir, qu'es possible, y se torn a procehí fentné de nòus, que tot podria essé, hey trobám qualche còsa que dí: y a n'es nòstro veure s'hi hauría de posá un poch de compostura.

Primera. Mos pareix de molt mal efecte, y que no fa *guerrero* còm solen dí, axò d'agafá *Varones Ilustres*, maparlós, y posá s'estampa penjada a La Sala quant ells encara son vius, y se passetjan. L'inmortalitat dona *golpe* quant son mòrts, molt més en particulá entre nòltros espanyòls, y mallorquins, que fins qu'han fet *cuèch* ningú se sòl

prendre es trabay de pensá si valen tres tresetes, y molt manco si son persones que no hajan sentat plassa de baladrés; y no s'hajan fets séus dues dotzenes de *amigos* que los brevetjan: axò de penjarlós mentres son vius tira molt a lo ridícul, y llavò podria succehí, perque Sant Pau que la sabia llarga, ja heu digué, *que qui está dret pòt caure*, que un de aquests *Varones* fés una betlandina gròssa, una porcada d'aquelles que no pòren passá per cap d'estil (maldament en passen moltes y gròsses) y l'haguessen de despenjá... ¡quin apuro! encara que m digan que n'hi han penjat, y despenjat, y cremat... y tornat penjá... ¡vaja! no está bé: axò no han d'essé còses de riuere, ni de ferné comèdia: ni els de La Sala, amb assumtos d'aquests han d'obra còm habaluèts.

Segona. També pareix que fins ara no hey han tengut lloch còm assalariat sinó aquells que s'havian distingit amb uns poch concèptes, encara que molt hòns, tals son els de santedat ó grans virtuts, qualche còsa dins es ram de lletres, un poquet d'Historia, de Governadós de la Mitra y Bisbes per amunt, y de General en avant: el temps dugué que s'hi penjassen uns quants *Varones Ilustres* per sa séua significació política... axò a n'es nòstro veure no va essé còsa ben pensada, y d'aqueixa casta may se n'hi hauría de posá cap ni un, ni d'una part, ni d'altre, perque quant no los fassa mal res més que ses riayes d'els de quantre partit.... ja los basta. Tampoch s'hi haurían de posá els declarats fiys adoptius de la Ciutat de Palma, ni de la Provincia, perqu'encara que sia hò axò de distingí als qui en sían mereixedós p'el bé que mos hajan fet, el maparlós per posarlós a La Sala podria da lloch a que creguessen qu'hem hagut de cercá gent de fóra casa, còm si aquí no n'tenguessen d'ilustríssims, y excel·lentíssims, y casi casi eminentíssims... que n'porém fé gavelles... Per axò hauría d'essé condició, requisit precís, havé nascut a n'el mateix territori.

Tercera. Creym que no han d'essé sòls aquests mèrits els mereixedós de semblant honra. Nòltros no heu sabém

dí bé, però tenim es coratge de dirhó clá y llampant: a General s'hi pòt arribá per distints escalons, ciència a n'el ram, valor, honradès y fidelitat, mèrits y serveys, antiguedat, bona sòrt, y a vegades qualche campanya devés... Girona: a Governadó de la Mitra, y fins y tot a Bisbe, també s'hi pòt arribá per varies circumstancies, y sens'essé ploma de cap d'ala; uns galons, ó una mussa heu pòren posá a qualsevòl, s'han vists cassos, y axí pòt essé un hòmo que vá duguent aquells distintius y res pus: altres còses, son figures d'altre sostre: a virtuts y a santedat ja es còsa de més rivets, y un poch més mal de fersé, perque.... no impòrta doná moltes explicacions.... estenèu la vista, y conta: a sabiduria, però de bòn-de veres.... axò no mos fa còure els uys, y mos creym franchs de que mos pugan agafá per maparmós y penjarmós: y còm per aquesta banda no som part interessada, y s'interés no mos céga, per axò en parlám.

Quarta. Suposat que d'una cinquentena d'añs a n'aquesta part s'ha amollat un poch s'escota en banda, convendria que se fés una mitja triadella: a fi de que dita distinció fós de vertadé y gran mèrit, convendria que d'aquí en avant, al manco, no se fés tant a la babetlana; perque seguint de tal manera, ó s'en haurán d'arreconá molts, ó no hey haurá parets a bastament. Figuremós si los pegás s'idèa de posarhi els retratos de tots els qui sían Batles y Tinentes de Batle encarregats de s'Alcaldia! ¡Si n'hi hauría esplet de *Varones Ilustres*!!!

Basta de còses a dí, deixantné un grat dins es tinté.

Si pensássem essé escoltats proposaríam a lo Etsel·lentíssim Ajuntament de la Molt Nòble y Lleal Ciutat de Palma, que d'aquí en avant se continuás sa bona costum de mostrá a n'es pòble els retratos d'els qui procuraren es bé y s'honra des nòstro país, però per mereixe tan nòble distinció se formás una espècie de procés, se procehís amb judici contradictòri, a mòdo d'axí còm diuen que se dona sa creu de Sant Fernando revoltada de corona de lloré, por

bien probado; ó per l' estil de còm se fan ses canonisacions d' els benaventurats; encara qu' anás una miqueta més à la jaujera ja bastaria. D' aquest mòdo se podria coneixe amb més certa, mentres es mal esperit no s' hi tirás p' es mitx, qu' els qui arribassen à tal honra n' eran vertaderament mereixedós.

Si hey passám revista veurèm... sens qu' axò vulga dí que n' hi haja de sòbra... que n' hi faltan molts que deurían estarhí; perque creym que dins molts de rams des sebre humá hey ha hagut alguns homos notables y en grau superior, sens cap classe de dupte; y si no heu creys passau revista, aficauvós per dins lo atreuit y agosarat de sa navegació, y trobarèu una gròssa partida de capitans de barco qu' encara que no duguessen galons ni entorxats no era sinó perque no eran de trópa, però eran bons marinos: dins els coneixements del comerç, giro, y còses d' axò qu' ara es diu banca, que parl s' antiga nòstra institució comercial; y basta dí qu' els inglesos, que n' entenen, ne prengueren nòta per aclarhí, no se què, però era per una còsa d' aqueixes: en quant à s' industria y fabricació tampoch quedaríam molt enrera, y de fa uns quants anys, en teixits, fusteria, sobre tot, y altres, podrían trèure un floret de menestrals industrials de lo més alt de punt: si pegám p' el ram de s' agricultura y conrons còm producte de primeres matèries s' en podria fé una llista que ni deu rosaris bastarian per contarlos: dins es ram de ses Belles Arts també s' hi podria espigolá qualche coseta... homos lletruts, *literatos*, poetas, cronistes, músichs, compositós, arquitectos, pintós, escultós ó tallistes, tot lo que cap dins es caracte de que tractám...

També seria molt convenient fé indagacions y averiguacions per sebre qui va essè es qui dugué aquí els tarongés; qui poria essè es qui dugué sa primera llevó ó sarment de parra; qui fé sembrá ses patates, (d' aqueix heu sabèm, y també sabèm qu' els pagesos se rigueren d' ell, y de totduna no n' volían menjá, diguent que no eran porchs.... axò no fa molts d' anys) es qui dugué els moniatos, es qui dugué es primé piñol de *nispero*, també el coneixèm y encara es viu.... es qui dugué ses carabasses.... còsa qu' ha donat nòm y celebrat à los pòbles de Muro y Sa Pobla... amb el qui dugué es primé porch, que no degueren vení nadant, ni degué essè tampoch generació espontánea... amb el qui enseña es mòdo d' engreixarlós; amb el qui millorá sa casta d' els gorans.... per aquí, per aquí s' en haurían de cercá uns quants de *Varones Ilustres* perque molt de bé y profit donaren à Mallorca.

Se dirá que no se tenen els séus retratos, quant y tot se pogués afiná qui foren: en casos axí se trèuen fòrses de flaquesa, y no per axò s' ha de pèdre. ¿No s' hi han posat molts de cuadros de

invenció del qui los ha pintats? Es ben segú que s' assemblan còm un òu à una castaña; y d' aquí à cent anys, per ventura molts se pensarán que los retratáren demunt *fotografias ampliadas*, y qu' allò era sa séua mateixa positura.

També s' hi porian posá à dita galería alguns Senadors del Reine, y uns quants Diputats à Corts, d' aquells que tenian se prebenda còm si fos *collada*, y que féren bé per la provincia tot quant pogueren, y de res per ells s' aprofitaren: alguns Bailes notables en circumstancies perilloses, ó per sa séua bona administració, ó per ses milleres que ferén; Presidents de sa Diputació Provincial ó de sa Comissió permanent; d' aquells que per semblants còses pareixen tayats de lluna, y que tant si comandan blancs còm negres, vermeys ó verts, sempre son els emprats, y per tots sa casaca los vé bé.... pròva evident y clara de que son bons.

Axò son descuyts massa gròssos, y convé posarhí remey. La veritat, s' en trobarían uns quants que mereixen penjá à La Sala y mostrarlós à n' es públich à lo ménos un día cad' any, y aquest podria essè es del aniversari de sa Conquista.

TONI TRÒ.

SES APLOTES.

COM HAN D' ESSÈ PER CASARSÈ.

*Sa qui té docilitat,
Amor pròpi y pundonó,
Bòn còr, puresa y candó,
Senzillès y castedat;
Obediència y caridat,
Reservament y prudència,
Amor à s' estudi y ciència,
Fanderia y devoció,
Abarca es tresò milló
Y tendrá el Cèl per herència.*

*Si sa grata melodia
D' un armoniós concèrt,
D' un còr abatut despèrt
Sa ternura y s' alegría;
Amb molta més valentia
Aplaca es còr ecsaltat
D' el marit qu' ecsasperat
Está à vòltes de los mals
Que mos assotan fatals,
Sa que té docilitat.*

*Aquella que n' sortí el Sòl
Sacudeix sòn y peresa,
Y tota sa casa adesa
Rebent, y heu fa bé amb un vòl,
Y de ses feynes no 's dòl,
Sinó que les fa amb fervor;
Y si arriba à posá amor
No 's à ignorant ó bandera,
Si à hòmo amb art ó carrera,
Té amor pròpi y pundonor.*

*Brilla més que clara estrella
Y alegre més que s' aurora
Quant neix tan encantadora
Que fa des camp maravella,
Sa catòlica doncella
Que plena d' un sant fervor
Va procurant amb ardor
Adquirí els dòts més brillants
Que revestiren els Sants,
Bòn còr, puresa y candor.*

*Va en so vestí molt honesta,
Y camina amb seriedat
Amb noblesa y magestat,
Y es amb so parlar modesta;
Y si al cas va à qualche festa
D' iglesia ò de societat
No du vestit escotat
Ni 's brufa de brillants ni òr,
Sa qu' abriga en el séu còr
Senzillesa y castedat.*

*Una reyna de sa pau
Y mare de sa armonia
De sa calma y sa alegría
¿No es vé, joves, que cercau?
Però còm no la trobau
Desistiu de prendre estat.
No eus canseu tan aviat
Que tals qualidats tendrá
Aqueixa qu' eus mostrará
Obediència y caridat.*

*Del matrimoni es la glòria
Y du el marit encantat,
L' aplaca si está enfadat
Fenthí de virtuts memòria,
Y en tota sa séua història
Se veu brillá sa inocència,
S' humildat y sa paciència,
Y conformació també;
Tal es sa dòna que té
Reservament y prudència.*

*¿Hey ha còsa més hermosa
Que sia més apreciada
Còm una jove educada
Per senda rècta y virtuosa?
Si à qualidat tan honrosa
Reuneix un' altre escel·lència
Qu' es filla de sa sapiència,
Tendrá més encumbració;
Tal es sa que té passió
Per s' estudi y per sa ciència.*

*No hey ha fadrí que pens bé
D' els que vulgan prendre estat
Que no vaja remirat
Cercant lo que li convé.
Però deixaria fé
Sa séua investigació,
Luego qu' una proporció
D' una jove es presentás,
Que sòls per dòt li portás
Fanderia y devoció.*

*¿De que serveix sa bellesa
De cara y gracia d' es còs
Y brillá més que ses flòs,
O si li espera riquesa,
Quant tota aquesta grandesa
Subjècta está à perdició?*

Però semblant condició
No té sa que dú virtut;
Y axí es que jò no dupt
Qu' abarca es tresò milló.

En fin la qui observará
Ses virtuts qu' aquí hem notades
Ses sendes més acertades
En aquest mon seguirá.
Còntre el vici triunfará,
Mantenguent amb diligència
Pura sa séua inocència,
Y després d' essè apreciada
En el mon y respectada,
Obtendrá el Cèl per herència.

UN IGNORANT.

XEREMIADES.

Desde avuy envant, per millorá ses condicions de vida d' aquest setmanari donantli unidat, tota sa correspondència, sia sa que sia, y tots els periòdichs de camvi se dirigiran à sa *Direcció de L'IGNORANCIA, Moliners, 12. Palma.*

La Juventud Artística amb un atent B. L. M. mos ha convidat en el Certamen artístich y literari que té pensat celebrá demá al mitx día en es Teatro-Circo Balear.

Procurarèm assistirhi per doná conta d' una funció que será, se pòt dí, sa primera que se celebra à Palma d' una manera parescuda à ses d' els Jochs florals que son sa delícia de ses principals poblacions de fóra Mallorca.

Hem vist s' almanach que s' *Isleño* regala à sos subscriptors y está de lo milló. Cad' any introdueix poetas nous y augmenta de volúmen. Enguañy dú trabays molt notables. El recomanám.

Diumenge vespre la Rambla estava plena d' innocents ó inocentes qu' havian acudit à la broma d' un periòdich que per celebrá el sant dia havia donat sa noticia de que s' il·luminarian amb llums elèctriques y que sa música al entretant hey tocaria. Nòltros còm à bons ignorants hey anàrem à veure y hey trobàrem un fret... gens elèctrich.

Els vapors que venen des Continent ja no fan corantena. A poch à poch mos tornarèm trobá amb estat normal.

¡Deu fassa que s' estiu qui vé els micròbis colèrichs hajan mòrt tots y no 'n qued cap per llevó d' esparraguera!

La Sala torna es doblés que li deixaren generosament els vecins de Palma,

per si al cas venia es còlera; y còm no es vengut vòl cumplí sa paraula que vá doná. Axò heu trobám molt ben fet. Sempre hauria d' essè La Sala tan formal, tan justa y tan consequent còm ara. Si al cas s' estiu qui vé volgués vení, es casi assegurat que tornarà trobá ubèrta sa bossa de tothom.

Setanta y pico de mils de duros varen gastá els mallorquins en billets de sa Rifa gròssa de Nadal.

¿Sabeu que suman els prèmis qu' han venguts? Ydò, poch més ó ménos una tercera part d' aquella suma.

De mòdo, que s' ambició d' essè richs mos ha fets mes pòbres; perqu' ara tenim trenta ó coranta mil duros manco que abans.

¡Quantes vegades sòl succehí axí!

Quant en es Moll se pegá foch aquell barco s' altre dia no sabiam es perill que corriam. Figurauvós si fós ara s' incendi, quina amenassa no pesaria demunt nòltros tenguent pròp d' ell tres barcos carregats, un d' esperit, un de petróleo y un de pólvora.

¡Vaja uns veynats hòns, per un barco que tenga sa desgracia d' encendrerse!

Els periòdichs d' avuy en día tenen interès en doná moltes noticias, y n' hi ha qualcun que totduna que sab una nòva sens' averiguá si es certa ja l' estampa y escampa. Després que tots els altres l' han copiada surt en qu' allò que va dí no era axí sinó qu' era axidessá. Per lo mateix moltes d' aquestes nòves les hem de posá en corantena còm els apestats.

Deym axò perque si heu sentit à dí qu' havian sortits bandejats à un camí de Santa María y havian robat tres xòts à un pagès y qu' aquest à pesá de dirlos «Preniu es xòts y no'm fassau mal» havia quedat en es siti amb sis ó sèt puñalades; no heu cregueu perqu' ara diuen que no hey ha *tales carneros*, ni puñalades, ni bandejats; sinó que lo que va succehí fonch qu' uns carretés atropellaren un pagès y tengueren tan mal cò que ni sisquera s' aturaren à veure si li havian fet mal. Una còsa igual va succehí amb una dòna ara fa dos anys dins Manacor y encara no han afinat qui va essè.

Hey ha un' herba que es diu Cicuta que cap animal la menja per verinosa y que s' assembla molt à n' es juavert, perque ses fuyes son casi iguals. Ara ha succehit à Cataluña qu' à un diná d' una novia en lloch de juavert hey posaren cicuta y de coranta qu' eran n' han mòrt deü ó dotze ó quinze. S' en haurian mòrt més si no hey hagués haguda entre els

convidats una señora doctora que té títol de metge y totduna que s' en temé fé du òli y en fé prendre à tothom en gran cantidat. Els qui no 'n volgueren prendre foren víctimes y una d' elles es el mateix noví.

Procurau estarli alèrta à n' aquesta herba, qu' abunda à Mallorca.

Es Teatro de Palma está desgavellat. Tots els ignorants que no vulgan dursen xascos lo milló que pòden fé es no anarhi. S' altre dia à les quatre des decapvespre no hey havia funció anunciada; à las 5 ja vérem cartells que deyan sa funció que s' havia de fé, y à les 6 ja hey havia un anunci nou, suspenguent sa funció. ¡Quanta variedat en tres hores!

Es cayguda una paret d' es camí de Valldemosa y no ha agafat ningú. L' any passat en caygué una d' es camí de sa Vileta y tampòch agafá cap persona. Còm aquest mal va de Ponent à Llevant, ara li tòca es torn de caure à sa paret de devant Son Campos, d' es camí de Buñòla. Estauli alèrta, còm vos té avisat ja fa tres vegades L' IGNORANCIA, no fos còsa que aquest pich volgués agafá qualcú.

Els hòns que pasturan per pròp de Ciutat han fèt pò à unes señores que se passeljavan, segons diuen es periòdichs; y axò no es nou, perque cada día en fan de pò, y si no hey ha més desgracies es perque Deu no heu vòl. Nòltros recordam que sa fiya d' un célebre missè amich nòstro morí d' un susto que li donaren aquests hòns, passetjantsè; y d' altres ne coneixèm que també en conservan hònes recordances de sustos iguals. Per lo mateix, ó que los tayan ses bañes ó que no surten de dins es vall.

Mes de cent mil telégrames ó partes telegráfichs han corregut enguañy p' els fils de ferro que atravessan sa nòstra provincia.

Surt à rahó de 274 cada día.

Ara comprenèm es perque fan tan mala lletra es qui los escriuen. ¡Còm los han d' escriure tan de pressa!

A Sevilla, Málaga, Granada, Madrid y altres punts d' España hey ha hagut terremòtos fòrts que segons diuen han ocasionat un milená de mòrts. Nòltros que varem essè ferits des mateix mal l' any 1834 y l' any 1851 y que devegades sentim qualche mica de moviment, no hem tengut fins ara res de nou. Procurèm, pues, doná gracias à Deu p' el favó que mos fa y tenguent sempre present que no es mòu sa fuya del arbre sense la voluntat de Deu y qu' es milló mòdo de veurermós libres d' aquest mal

es viure cristianament y cumplí sos Mandaments.

*
**

Va-t' aquí una oració aprovada p' el Papa, y amb 300 dies d' indulgència per cada pich que se resará. Es cosa fresca.
«Maria, Verge Inmaculada, Mare de Deu y Mare nostra, mira sa guerra que de totes parts fan el Dimoni y el Mon à sa Fè catòlica; en la qual jò por lográ la eterna glòria, desitx amb la gracia de Deu viure y morí. Ausili d' els cristians, renova ses augustes victòries per salvar à los téus fiys. Plens de confiança en Tú fan es propòsit firme de no perteneixe may à societat d' heretges y sectaris. Presenta, santissima Senora, eis nostros propòsits à ton Divino Fill y alcansanós les gracies necessaries pera perseverar fins à la fi. Consòla el Cap visible de la Iglesia, sostén del Bisbat catòlich, protegeix al Clèro y al Pòble que t' aclaman Reyna, y amb el poder de les téues súpliques fé qu' arrib prest el día en que totes les gents se repleguin en torn del Suprem Pastor. Amen.»

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ

Diumenge 4 de Jané.

SANTS TIT, RIGOBERT, AQUILÍ y COMPAÑS
MARTIRS.

Coranthòres.—Comènsan à s' iglesia de Sant Miquèl, dedicades à la Mare-de-Deu de la Salut.

Funcions amb Nostr' Amo patent.—Es decapvespre à Sant Francesch, Socós, Sant Felip Neri, Caputxines, Sant Geròni, La Concepció y Santa Magdalena, dedicades al Còr de Jesús; s' horabaixa à Santa Eulari y à Montission.

Funcions lises.—Comunions à Montission à les 7 y mitja; à la Mercè à les 6 y mitja; à Sant Cayetano à les 7 y mitja; s' horabaixa à la Mercè la Bòna Mòrt; es decapvespre el Rosari à Santa Catalina de Sena.

Corrèus.—Surt à les 8 des matí vapor per Ervissa y Alicant.

Costums.—Ses families van à cercá betlèms y à veure pastorells.

Efemérides.—1658. Els Jutges de l' Audiència desterraren de Mallorca al Prior del Carme perque los havia anatematizats.

Dilluns 5.

SANT TELESFORO PAPA Y MARTIR.

Coranthòres.—Segueixen à Sant Miquèl.

Funcions lises.—A Santa Creu, s' horabaixa, à Nòstra Señora de Lourdes. Matines à sa capella de Palacio.

Misses de difunts.—A La Sèu, de les 5 y mitja fins à les 10, p' els associats à l' Oració de ses Coranthòres.

Corrèus.—A les 7 del matí sòl arribá el de València y à les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.

Costums.—Els atlòts van à sortí camí à n' els Reys amb atxes ó rests encesos y sonant còrns. Els ninets menuts deixan ses saba-

tetes al balcó, esperant trobarhí l' ondemá còses bones.

Efemérides.—1587. Funeral à Mallorca d' En Pere IV.

Dimars 6.

✠ L' ADORACIÓ D' ELS REYS MAGOS
SANT GASPÀ, SANT MELSION Y SANT BALTASAR.

Coranthòres.—Acaban à Sant Miquèl.

Avuy comènsan ses misses d' els novís.

Funcions.—A les 7, s' exercici del Beato Alonso à Montission.

Corrèus.—Surt à les 4 es vapor cap à Barcelona.

Costums.—Els militars se sòlen doná ses Bònes festes amb tarjetes.

Efemérides.—1882. Inauguració de la Jovintut Catòlica.

Vulicini des temps.—Sòl fé bòn día molts d' anys.

Dimecres 7.

SANT JULIÀ BISBE Y MARTIR.

Coranthòres.—A les 5 des capvespre comènsan à Les Hermanites.

Funcions.—A s' horabaixa, à Sant Jaume, la Agonia del Señor.

Corrèus.—A les 5 arriba d' Ervissa y d' Alicant; à les 5 surt per Alcudia y Mahó.

Costums.—Festa en la vila de Campos.

Efemérides.—1579. Naufragá dins la Badia una nau amb 800 passatgés.

Dijòus 8.

SANT CEFERÍ, SANT LLOCIÀ Y COMPAÑS
MARTIRS.

Coranthòres.—Segueixen à Les Hermanites.

Novenes.—Comènsa sa de Sant Antoni de Viana.

Funcions.—A l' Inmaculada Concepció: à Santa Creu à les 7, à ses Caputxines à les 7 y mitja, à Sant Miquèl à les 11, à Sant Francesch à les 11 y un quart, à Santa Magdalena à s' horabaixa; à Sant Felip Neri à la Mare del Amor Diví.

Corrèus.—Arriba à les 12 de Barcelona per Alcudia, y à les 9 de Mahó.

Temps.—@ Quart minvant à les 5:47 de sa matinata, en Lliura.

Divendres 9.

S. VIDAL MARTIR Y STA. BASILISA VERGE

Coranthòres.—Segueixen à Les Hermanites.

Funcions.—L' Adoració de les Llagues à Sant Jaume y à Sta. Creu. Els Passos en el Socós.

Efemérides.—1644. Fonch viaticat amb gran solemnitat el Bisbe Don Joan Santander; assistinhi el Virey, els Jurats, tot es Clèro y molts de Cavallés.

Dissapte 10.

SANT GONZALO D' AMARANTE, CONFESSÓ

Coranthòres.—Acaban à Les Hermanites.

Funcions.—Felicitaçió del Dissapte à Sant Nicolau y à Sant Jaume.

Corrèus.—Arriba à les 7 es de Barcelona y à les 2 surt per Alcudia y Barcelona.

Efemérides.—1628. Rogatives solemnes per sa molta estreñedat d' aygo.

Temps.—Avuy, si no está ennigulat, será bòn nit per observá els anells des planeta Saturno. amb una bòn trompa de mirá lluny. Devés les 10 cercauló just en es Mitjorn.

PORROS-FUTES.

GEROGLIFICH.

NT

S C

RO

t m

còlera morbo

plena
d'

ESSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla Capd'any à un tamboré majó?
2. ¿Y Sant Silvestre à Santa Coloma?
3. ¿Y tots dos à una Fè d' errates?
4. ¿Y es prèmi gròs à n' es Còlera?

XARADA

Primera veu d' animal;
Dos y tres se sòl cantá;
Sa quarta y segona está
En qualsevòl Catedral;
Y es tot ben just y cabal
Dins cuynes se pòt trobá.

MESTRE GRINOS.

PREGUNTA.

¿Quin es el prondstich mes barato de tots els publicats enguañy?

CAVILACIÓ.

REGUANO

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

. l.s .nz. h. .c.b.t
s.s c.ns.ns v.d.t. m..
s. n. 'm d.n.s .l.gr..
m.r.r. d.s.sp.r.t

ENDEVINAYA.

De tothom som s' alegría
sa salut y es benestá
y muyr, triste recompensa,
cremat y martirizat.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

3 JANÉ DE 1885

Estampa de sa Viuda y fiys de D. P. J. Gelabert